

РЕШЕНИЕ

№ 24226

гр. София, 16.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в публично заседание на 28.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2294** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Ю. В. В., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM – 2403552 от 11.02.2026г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на жалбоподателя за нарушение на чл.175, ал.3 от ЗДвП е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца. Излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ и моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, редовно призован не се явява и не се представлява. Постъпили са писмени бележки от процесуалния му представител, с които изразява становище по същество на спора и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 11.02.2026 г. Ю. В. В. управлява лек автомобил А. 3 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. С. К. в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. М. камък към ул. Св. Т. Търновски. При извършена проверка на водача е установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.10 от ЗДВ – поради липса на сключена

задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. С срещу жалбоподателката е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУН) GA № 5030161 за това, че на същата дата управлява автомобил със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП на 03.02.2026г.,с което виновно е нарушила чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП.

На същата дата въз основа на съставения АУАН GA № 5030161 с идентични мотиви със ЗППАМ № GRAM-2403552, младши автоконтрольор Н. Н. З. - Отдел ПП в СДВР, на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложил спрямо Ю. В. В. принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца.

Заповедта е връчена на 11.02.2026 г., а жалбата срещу нея е входирана на 17.02.2026 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. министърът на вътрешните работи на основание чл. 165 от ЗДвП е определил да осъществяват контрол по ЗДвП следните основни структури на МВР: 1. Главна дирекция "Национална полиция"; 2. Главна дирекция "Гранична полиция"-в района на аерогарите; 3. Областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. От своя страна, на основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 6400/7.07.2023г. /л. 18/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които по т. 1 полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В такава качество е издадена и оспорената заповед, видно от приложената на л. 17 заповед № 513з-9689/13.09.2024 г. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

По делото няма спор и видно от представените доказателства /справка от КАТ – лист 12 от делото/ към 11.02.2026г. процесният автомобил е бил със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП(поради липса на задължителна застрахова Гражданска отговорност), считано от 03.02.2026г. От саморъчно изписаните сведения на г-жа В. /л.11/ и входираната жалба се установява, че именно за това нарушение същата е била уведомена, че е допуснато от нея. Внимателният прочит на обжалваната Заповед за налагане на принудителна административна мярка и Актът за установяване на административно нарушение, въз основа на който същата е съставена обаче установява, че в тях като основание за служебната дерегистрация на автомобила е посочена нормата на чл.143, ал.15 от ЗДвП. Последната гласи, че служебно, с отбелязване в Националния регистър на пътните превозни средства, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство или в случаите, когато собственикът е починал и в шестмесечен срок от настъпване на това обстоятелство не е заявена промяна в данните за собственика. Съгласно представените доказателства автомобилът е

собственост на Д. С. К. – племенница на жалбоподателката и няма данни или твърдения същия да е прехвърлен на друго лице или последната да е починала. Следователно не се установяват материалноправните предпоставки, послужили като основание, за налагане на процесната ПАМ. Последното е от значение и с оглед правото на защита на лицето, което трябва да е безспорно наясно както с фактическите, така и с правните основания за предприетите спрямо него мерки. Независимо от горното и за пълнота на изложението съдът ще отбележи, че в случая не са налице основания за налагане на процесната ПАМ и затова че жалбоподателката е управлявала автомобил, чиято регистрация била служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, считано от 02.12.2025 г.

Цитираната норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП в редакцията си до изм., бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г., предвиждала, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Т.е., необходимо е уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и уведомление от ПП на собственика на пътното превозно средство.

Н. на 143, ал. 10 от ЗДвП и тези, с които тя систематично и смислово е свързана са променени и считано от 07.09.2025 и към датата на издаване на процесната ЗППАМ същата вече има друго съдържание, което не изисква уведомление на собственикът на МПС. Това обаче е така, защото такова уведомление дължи информационния център по чл. 574, ал. 10 от КЗ, считано от 01.08.2025. Нормата чл. 574, ал. 10 от КЗ предвижда, че информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.

Според ал. 11, компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В тази връзка Информационният център обменя информация с компетентните държавни органи, които:

1. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 1.08.2025 г.) регистрират превозните средства в Република България;
2. осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата;
3. осъществяват контрол върху лицата, извършващи периодичен преглед за техническата изправност на пътни превозни средства;
4. осъществяват контрол върху обществения превоз на пътници и товари.

Според ал. 12, данните от Информационния център – до доказване на противното, удостоверяват застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или "Злополука" на пътниците, началната и крайната дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на превозното средство.

По делото няма доказателства, че към дата на издаване на процесната ЗППАМ такова уведомление от информационния център за прекратяване на регистрацията да е било изпратено до собственика. Именно непредставяне на доказателства за сключена застраховка, след уведомяването от Гаранционния фонд и в срока по чл. 574, ал. 10 от КЗ е предпоставка за

изпращане на уведомление за прекратяване на регистрацията на автомобила. От което следва, че не са доказани материалните предпоставки за прекратяване на регистрацията на автомобила и съответно за издаване на ПАМ.

Следва да се има предвид, че видно от представената справка в И. на МВР служебната регистрация на автомобила е била възстановена още на следващия проверката ден, с което обективно нарушението е било прекратено. След като това е така е напълно безпредметно отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора разноски се следват на жалбоподателя, но тъй като същият не е претендирал присъждането им, то и съдът не следва да се произнася по тях.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 78 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. В. В., ЕГН [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM – 2403552 от 11.02.2026г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна Полиция“ - СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

СЪДИЯ: